

udlændinges ophold her i landet – som udgangspunkt idømmes fængselsstraf.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af § 1, nr. 6 og 20, i lov nr. 427 af 9. juni 2004 om ændring af udlændingeloven og integrationsloven (Ændring af reglerne om familiesammenføring med børn, herunder begrænsning af adgangen til familiesammenføring med børn for personer, der er dømt for seksuelle overgreb eller vold m.v. mod børn, skærpelse af betingelserne for opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.v., begrænsning af adgangen til ægtefællesammenføring for personer, der er dømt for vold m.v. mod en tidligere ægtefælle eller samlever, m.v.).

Ved den nævnte lovændring blev udlændingelovens § 9 f om betingelserne for opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.fl. indført. Sådanne udlændinge blev tidligere meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som er omfattet af de gældende bestemmelser i ægteskabslovens § 11 a, stk. 1, og § 11 b.

Ved den nævnte lovændring indførtes endvidere udlændingelovens § 9, stk. 10 og 11, om karenperiode ved ægtefællesammenføring i tilfælde, hvor den herboende er dømt for vold m.v. mod tidligere ægtefæller/samlevere eller mindreårige børn.

Efter ægteskabslovens § 11 b er indgåelse af ægteskab i visse tilfælde betinget af, at parterne erklærer at være bekendt med udlændingelovens betingelser for ægtefællesammenføring i § 9, stk. 3-9.

Den foreslåede ændring af § 11 b indebærer, at indgåelse af ægteskab også er betinget af, at parterne erklærer at være bekendt med bestemmelserne i udlændingelovens § 9, stk. 10 og 11.

Til nr. 3

Ægtefællesammenføringsager vedrørende ægtefæller til EU/EØS-statsborgere med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 6, ægtefæller til schweiziske statsborgere med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 6 samt ægtefæller til estiske, lettiske, litauiske, polske, slovakiske, slovenske, tjekiske og ungarske statsborgere med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a afgøres normalt efter EU-rettens regler.

Adgangen for sådanne personer til at indgå ægteskab bør derfor ikke gøres betinget af, at de pågældende afgiver erklæring om kendskab til udlændingelovens ægtefællesammenføringsregler.

Det foreslås derfor i § 11 b, 2. pkt., at indgåelse af ægteskab i sådanne tilfælde ikke er betinget af, at parterne erklærer at være bekendt med udlændingelovens betingelser for ægtefællesammenføring.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 1, yder kommunalbestyrelsen efter ansøgning hjælp til repatriering til en udlænding, der ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl. Der kan dog kun udbetales hjælp til repatriering, hvis udlændingen ikke har midler hertil.

Det beror på en konkret vurdering af den enkelte udlændings forhold, om den pågældende har tilstrækkelige midler til repatrieringen, og i hvilket omfang der kan ydes støtte. Vurderingen foretages af bopælskommunen på samme måde som ved ansøgninger om flyttehjælp efter § 85 i lov om aktiv socialpolitik.

Udlændinge, der har formue, kan som udgangspunkt ikke få hjælp til repatriering. Ved vurderingen heraf ser kommunalbestyrelsen efter de gældende betingelser bort fra beløb på op til 10.000 kr. for enlige og op til 20.000 kr. for ægtefæller. Kommunalbestyrelsen skal desuden se bort fra visse former for formålsbestemt formue, såsom formue til brug for uddannelse, erstatning for tab af erhvervsevne, godtgørelse for varigt mén m.v., ligesom eventuelle børneopsparinger betragtes som børnenes ejendom og derfor ikke indgår i vurderingen af familiens økonomiske forhold.

Med den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 7, fordobles det formuebeløb, som kommunalbestyrelsen skal se bort fra ved vurderingen af, om udlændingen selv har midler til at repatriere, fra 10.000 kr. til 20.000 kr. for enlige og fra 20.000 kr. til 40.000 kr. for ægtefæller.

Der er med den foreslåede fordobling af formuebeløbet, der skal ses bort fra, ikke tilsigtet yderligere ændringer af den hidtidige praksis vedrørende kommunalbestyrelsens opgørelse af udlændingens formue i forbindelse med afgørelse om hjælp til repatriering.

Til nr. 3

Det foreslås i § 10, stk. 1, nr. 5, at der sker en ned sættelse af aldersgrænsen for den personkreds, der kan modtage reintegrationsbistand, fra henholdsvis 65 år til 60 år og fra 55 år til 50 år.

Til nr. 4

Der er tale om en lovteknisk korrektion.